

eller Told, saalidt som naar en Besiddelsestagelse af Genstanden i andre Retninger vil paadrage ham væsentlig Omkostning eller Ulempe.

§ 57.

Det følger af Købeaftalens Karakter af en gensidig Retshandel, at Købets Ophevelse medfører en Forpligtelse for Køber og Sælger til hver paa sin Side at tilbagegive, hvad han har modtaget fra den anden Part. I Lighed med Reglen i § 14 om enhver af Parternes Ret til at kræve Ydelse mod Ydelse bestemmer da § 57, at ingen af dem er berettiget til at faa sin Ydelse tilbage, medmindre han selv tilbagegiver, hvad han fra den anden Side har modtaget. Det vilde imidlertid føre til Ubillighed mod Køberen om denne Regel skulde gennemføres med en saadan Strængighed, at selv den ringeste Forandring eller Formindskelse af Godset afskræker ham fra at hæve Købet. Udkastet indskrænker sig derfor til at opstille det som Betingelse for Køberens Ret til at faa Købesummen tilbage, at han tilbagelever det Modtagne „i væsentlig samme Stand og Mængde, hvori det var ved Leveringen“. Ved saadanne mindre Forandringer af Salgsgenstanden maa Sælgerens Interesse ogsaa anses for tilstrækkelig beskyttet gennem hans Ret til at afdrage det tilsvarende Beløb i Købesummen.

Medens der ingen Tvivl kan være om, at Køberen, naar han afviser Salgsgenstanden er berettiget til at holde den tilbage til Sikkerhed for de Omkostninger, som han til Opfyldelse af sin Omsorgspligt efter § 55 har afholdt i Sælgerens Interesse, stiller Spørgsmaalet om, hvorvidt han ogsaa bør have Tilbageholdelse i Genstanden til Sikkerhed for andre Krav paa Sælgeren i Anledning af dennes Misligholdelse af Aftalen sig til en vis Grad tvivlsomt. Det maa dog sikkert antages for stem-

mende med de i vor Retsanvendelse fulgte Grundsætninger, at Tilbageholdsret tilkommer Køberen saavel for hans Krav paa Godtgørelse af de Omkostninger, som Handelen har forvoldt ham, f. Eks. til Fragt, til Undersøgelse af Varen etc., som ogsaa for hans Krav paa Erstatning af det Tab, som han lider derved, at Aftalen ikke behørig er opfyldt fra Sælgerens Side, hvilket efter §§ 25 og 45 i Reglen vil være lig med Forskellen mellem Kontraktprisen og Varens Markedspris paa Leveringstiden. Da de fleste fremmede Lovgivninger hjemle Køberen Tilbageholdsret ogsaa for mulig Prisdifference, vilde det derhos medføre en betænkelig Ulighed til Skade for indenlandske Handlende, om vor Lovgivning vilde nægte Køberen denne Ret og dermed henvide ham til Søgmaal af Sælgeren i hans Hjemland. Under Hensyn til, at det ofte kan være Genstand for begrundet Meningsulighed mellem Køberen og Sælgeren, om og til hvilket Beløb saadant Erstatningsansvar er paadraget, og at det paa den anden Side ikke med Billighed kan forlanges, at Sælgeren for at faa Genstanden tilbage skal udbetale Køberen en Erstatning, som han ikke anser denne for berettiget til, giver Udkastet Sælgeren Ret til at faa Genstanden tilbage mod at stille betryggende Sikkerhed for den af Køberen fordrede Erstatning.

Derimod hjemler Udkastet ikke Køberen nogen Tilbageholdsret i Genstanden til Sikkerhed for Opfyldelsen af hans Krav paa ny Levering. Bortset fra, at Tilbageholdsretten i dette Tilfælde vilde være saa meget desto foligere for Sælgeren, som han netop ofte til Fremskaffelsen af den nye Levering har Brug for de i den tidligere Levering bundne Værdier, adskiller dette Krav sig navnlig derved fra Køberens Erstatningskrav, at dets Størrelse ikke som disses straks lader sig nøjagtig bestemme, men afhænger af senere Tidens mulig vekslende Prisforhold.